

Sygn. akt II CSK 623/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa T. R.
przeciwko Ł. L.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
oraz skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 czerwca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania
oraz oddala wnioski obu stron o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 czerwca 2012 r. wydany w sprawie z powództwa T. R. przeciwko Ł. L. o zapłatę skargą kasacyjną zaskarżyli pełnomocnicy obu stron. Pełnomocnik powoda wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Pełnomocnik pozwanego we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał natomiast przesłankę opisaną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Odnosząc się do skargi kasacyjnej powoda stwierdzić należy, że powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonych przepisów prawa nie jest wystarczający, gdyż nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Mimo bowiem oczywistego nawet naruszenia prawa, wyrok może być prawidłowy (postanowienie SN z dnia 7 grudnia 2011 r., V CSK 113/11, nie publ.). Tym wymaganiom skarżący nie

sprostął. Nie może świadczyć o oczywistej wadliwości wyroku argumentacja, w której pomija się istotne elementy uzasadnienia zaskarżonego rozstrzygnięcia, jak choćby ustalenie, że ostateczną wysokość uzyskanej od sprawcy sumy wynegocjował sam pozwany.

Odnosząc się do skargi kasacyjnej pozwanego wskazać należy, że jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien to zagadnienie precyzyjnie sformułować i wskazać argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Pozwany nie sprostął tym wymaganiom, w uzasadnieniu wniosku nie przedstawił bowiem argumentów jurystycznych, które wskazywałyby na rzeczywiste wątpliwości związane z przedstawionym zagadnieniem.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Ponieważ strony nie złożyły skutecznie odpowiedzi na skargi kasacyjne w przewidzianym prawem terminie, nie było podstaw do zasądzenia żądanych kosztów postępowania kasacyjnego.

aw

jw